

Mr: Det forekommer mig dog ikke, at den høitærede Cultusminister saa ganske rigtigt kan betegne Theaterraadet som en republicanff Indretning. Der vil snarere derved skabes en Mellemting imellem Republik og Despotie i Bestyrelsen ved Theatret, og en saadan kan jo vistnok have sin gode Side; thi uagtet det vistnok er nødvendigt, at den, i hvis Haand den øverste Bestyrelse ved Theatret er lagt, er i Besiddelse af en udstrakt Myndighed, er det dog saare naturligt, at de virkende Medlemmer, der skabe hele Theatrets Tilværelse, ogsaa faae en betydelig Indflydelse paa, faae en Stemme med ved Afgjørelsen af Theatrets Anliggender. Anderledes forekommer det mig heller ikke, at dette Theaterraad er foreslaaet dannet, og de Regulativer, som nærmere blive at give for dets Virksomhed, kunne ligesaavel indskrænke som udvide den. Jeg skal fremdeles tillade mig at bemærke, at naar en foregaaende Taler har indvendt det mod Theaterraadet, at de qvindelige Medlemmer af Theatret vanskelig kunne have Deel deri, saa indseer jeg slet ikke, hvad der kan være til Hindrer herfor; i dette Tilfælde behøver man jo ikke at skride til, først at emancipere Qvinden, thi hun er jo ved hele sin Stilling ved Theatret emanciperet, og det kan vistnok i mange Tilfælde ogsaa være baade nødvendigt og rigtigt, at de begavede qvindelige Medlemmer, som virke ved Theatret, ogsaa faae Indflydelse paa de Anliggender, der angaa Scenen. Det er nu vel sandt, at der kan være noget Misligt i de Tilfælde, hvor Theatrets Medlemmer selv komme til at votere, om en ung Skuespiller eller Skuespillerinde skal antages fast eller ikke, og at det kan tænkes, at en vis Egennytte eller Lyst til ikke at lade sig fortrænge, da kunde søge sig gjort gjældende; det er maaskee ogsaa et Punkt, som kan behøve nogen Modification; men paa den anden

Side kan man vistnok ogsaa forudsætte, at netop Theatrets Medlemmer ere i en saa høj Grad underlagte den offentlige Menings Magt (Hør!), at man neppe kan forudsætte, at de i dette Tilfælde kunne gjøre noget Misbrug af den Myndighed, der var bleven dem anvist, at de ialtfald neppe kunde forsøge den gjort gjældende, før den offentlige Mening ligeover for dem snart vilde bringe dem til en anden og rigtigere Anskuelse.

Naar der iøvrigt, som der af den næstsidste meget ærede Taler blev bemærket, er en saa ringe Interessé for Theaterloven tilstede her, som det ogsaa synes, saa vil jeg haabe, at der maaskee af den Grund vil være nogen Interessé tilstede for mit Forslag om at indskrænke Theaterloven til 3 Aar, istedetfor at der er foreslaaet 5 Aar; idetmindste skulde det glæde mig, om det maatte være et Moment, der gav Barsel herom. Jeg troer iøvrigt, at den ærede Ordfører selv har givet et Forsvar for dette Forslag, idet han har anført og skildret det saare Mislige, der allerede er i at lovordne disse Tilstande, og det Mislige, Udvalget selv har maattet finde under Bessjæftigelsen med dette Arbejde. Jeg troer, at der vistnok fra mange Sider erkjendes, at det er overordentlig vanskeligt, netop ved et Theater, hvor den materielle Deel i flere Henseender er saa ringe, ja, man kunde næsten sige brøstfældig som ved det kgl. Theater i sin nuværende Tilstand, at lovordne Tilstandene for den kommende Tid. Naar jeg derfor har tilladt mig at foreslaae at begrændse den det meest mulige, saa er det ogsaa navnlig med Udseten til, at der inden saa Aars Forsløb vil blive skabt Udvei til at faae hvad vi trænge til, et større og bedre indrettet Theater, og, hvad vi ligesaa meget trænge til, et Theater, som derved kan befrie Staten for en meget stor, maaskee den største Deel af det Tilskud, den nu aarlig maa yde.